

ת"פ 24689/03/15 - מדינת ישראל נגד נסרי אזברגה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 יולי 2016

ת"פ 24689-03-15 מדינת ישראל נ' אזברגה

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד רוזן מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גלית אפרתי
המאשימה	נגד נסרי אזברגה
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד טלי גוטליב

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בשלישית (במ"1) במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות כדלהלן:

אישום ראשון:

1. נהיגה בפזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין");
2. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין;
3. נהיגה בקלות ראש או ברשלנות, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

אישום שני:

4. שימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין;
5. החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], השתל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה");
6. החזקת סם לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודה.

עמוד 1

א. כתב האישום:

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשלישית בו הודה הנאשם, נהג הנאשם ביום 25.2.2015 במונית מסוג מרצדס בנתיב איילון סמוך למחלף קיבוץ גליות. שוטרים שזיהו את המונית כרכב חשוד החלו בנסיעה לעברה, והנאשם החל להימלט מפניהם כשהוא נוהג בצורה נמהרת ורשלנית שגרמה להתנגשות רכב המשטרה ברכב משטרי נוסף ולסיכון ביטחונו של הציבור. בנוסף במעשים אלו, הפריע לשוטרים במילוי תפקידם ואף הצליח לחמוק מידם ולהימלט מהמקום.

ביום 2.3.2015 נהג הנאשם במונית כשבחזקתו רישיון נהיגה זמני מזויף באופן שתוקף רישיון הנהיגה הזמני של הנאשם שונה בעט לשנת 2018. לאחר שנעצר על ידי שוטר, נמצא שהחזיק במונית סם מסוכן מסוג MDMA שלא לצריכתו העצמית וסמים מסוג חשיש, בפרנורפין ו-AMB-5F שהינו נגזרת של הסם המסוכן אינדזול קרבוקסאמיד, לצריכתו העצמית.

ב. תסקיר שירות המבחן:

על פי תסקיר שירות המבחן שהוגש לבית המשפט בעניינו של הנאשם, מדובר בגבר בן 34 אשר מנהל בשש השנים האחרונות אורח חיים שולי, הכולל שימוש בסמים ומעורבות בפלילים.

הנאשם תאר תפקודו כתקין כל השנים, כשניכר כי מחזיק בעמדות קורבניות, כשהוא משליך את האחריות על ההידרדרות במצבו על נסיבות חייו, כדוגמת רצח אביו לפני 5 שנים ובעיות הפריון של אישתו. הנאשם מתקשה להבחין בדפוסיו הבעייתיים והשוליים כגורם עיקרי להסתבכויותיו עם החוק.

בהערכת הסיכון להישנות התנהגות עבריינית עמד שירות המבחן על שימוש בסמים לאורך השנים, צמצום מחומרת העבירות, קושי לראות את הסיכון בהתנהגותו בכתב האישום, קושי להציב גבולות פנימיים, קושי בוויסות דחפים והיעדר הרתעה מסנקציות עונשיות קודמות.

לצד אלו, בהערכת סיכויי לשיקום צוין גילוי אחריות ומחויבות כלפי בני משפחות וההערכה כי כיום, באופן ראשוני, ער הנאשם לבעייתיות המאפיינת אורח חייו ולהשלכות הנלוות לבחירותיו השוליות.

הנאשם לא שיתף פעולה בקשר עם שירות המבחן ובפניה למרכז גמילה מסמים כנדרש במצבו. התרשמות שירות המבחן כי בעיתיו הנוכחי הנאשם מתקשה לקבל אחריות על האופן בו מנהל את חייו, ומטיל ספק באשר לכוחותיו לערוך שינוי של ממש בדרך התנהלותו.

על רקע ממצאים אלו ונוכח חומרת העבירות והיעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על תוכנית שיקומית בעניינו וראה לנכון להטיל על הנאשם ענישה קונקרטית ומוחשית שייתכן ותמצא את הסיכון הקיים במצבו.

יוער, כי תסקיר המבחן נכתב בהתייחס לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, על אף שבמסגרת הסדר הטיעון נמחקה עבירה זו מכתב האישום והוחלפה בעבירת נהיגה ברשלנות, בה הורשע הנאשם.

הפער בין חומרת העבירות, כמו גם העונש הקבוע לצידן, הוא ממשי, ויש לכך נפקות במשקל שיש ליתן להמלצות שירות המבחן.

ג. טענות הצדדים:

המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל למשך זמן המצוי במתחם הענישה של העבירות בהן הורשע הנאשם הנע לטענתה, בנוגע לאישום הראשון - בין תקופה של ריצוי בעבודות שירות ועד 18 ל-20 חודשי מאסר בפועל; ובנוגע לאישום השני - בין תקופה של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה לרף העליון של המתחם בשני האישומים בצירוף מאסר על תנאי וקנס, לאור נסיבות ביצוע העבירות, גיליון עב הכרס של עבירות התעבורה של הנאשם וריבוי סוגי הסמים שנמצאו באחזקתו.

לגישת המאשימה, ראוי לקבוע מתחם לכל אישום בנפרד ולגזור עונש לכל אישום בנפרד; ולהשית על הנאשם את העונשים, במצטבר, ובסה"כ - למעלה משנתיים מאסר בפועל.

המאשימה הדגישה את מהותו של תסקיר המבחן אשר מצא כי הנאשם מתקשה להבין את החומרה שבמעשיו, ולא נכנס לשום הליך טיפולי; וכי המלצתו על ענישה קונקרטי, אשר אינה עולה בקנה אחד עם האוריינטציה הטיפולית-שיקומית של שירות המבחן, ממחישה את הסיכון במצבו של הנאשם.

ההגנה סברה כי באישום הראשון המתחם נע בין עבודות שירות לבין 14-15 חודשי מאסר בפועל, וזאת במקרים קיצוניים ביותר של נפגעים בגוף; וכי בעבירות הסמים העונש צריך להסתכם במאסר על תנאי וקנס לכל היותר.

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם דואג רגשית וחומרית לאישתו ולבנותיו לאחר 16 טיפולי הפריה שעברו הוא ואישתו ואת רצונו לעבור שיקום ולקבל עזרה.

לגישת ההגנה, יש לשקול ריצוי העונש בעבודות שירות; ולכל היותר - להשית על הנאשם מספר מצומצם ביותר של חודשי מאסר.

ד. דין והכרעה:

משמצא המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק העונשין, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם.

ד.1. הערך החברתי הנפגע ומידת הפגיעה בו:

המתחם ההולם יקבע תוך התייחסות, בראש ובראשונה, לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, קרי "הערך המוגן", ולמידת הפגיעה בערך זה.

הערך המוגן בעבירת נהיגה ברשלנות הינו ערך שמירת החיים ושלמות הגוף. בריחתו של הנאשם טמנה בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך, כמו גם לשוטרים אשר נאלצו לפתוח במרדף מסוכן. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו (ע"פ 4235/14 **ראדא חטיב נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים).

אשר לאחזקת הסמים, עומדת הפגיעה הקשה בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והצורך במגור תופעת הסחר בסמים. אחזקת סמים מסכנת חיי אדם ומביאה לפגיעה בבריאותם של אלה המשתמשים בסמים. גם החברה משלמת מחיר כבד כתוצאה ממעשיהם של המכורים לסם אשר לרוב מבצעים עבירות פליליות שונות כדי לרכוש את הסם.

לא אחת חזרו ופסקו בתי המשפט כי יש להירתם ולהיאבק בנגע בסמים על ידי ענישה מחמירה (ת"פ 18510-10-14 מדינת ישראל נ' ערפאת בן מואפק אחמד, פורסם במאגרים המשפטיים).

הנה כי כן, לא ניתן לכחד את הפגיעה הקשה בביטחון ושלום הציבור; בהגנה על בריאותו; בחירות הציבור לנהוג בכבישים בבטחה או אך להסתובב ברחובות עירם בשלווה; בשלטון החוק; וכן בביטחון ושלום אנשי אכיפת החוק.

פגיעות אלו רבות וחמורות הן ויש לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברמה בולטת, הגם שלא נגרמו נזקים ממשיים בפועל.

ד.2. מדיניות הענישה הנהוגת:

קשת הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם רחבה היא ותלויה בנסיבותיו ובמאפייניו הייחודיים של המקרה הקונקרטי.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים למקרה עסקינן הוטלו על נאשמים מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח לתקופות משתנות.

עבירות נהיגה ברשלנות:

ע"פ 4235/14 **ראדא חטיב נ' מדינת ישראל**, מדובר היה בערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתו הושת על המערער 36 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו (ע"פ הודאתו) בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש ברכב בלי רשות ונהיגה בשכרות. בית המשפט העליון דחה את הערעור בקובעו כי נסיבות המקרה מצביעות על פגיעה חמורה בערכים חברתיים שונים לאחר שהמערער נהג ברכב תחת השפעת אלכוהול תוך הפרת קריאותיהם של גורמי האכיפה ותוך סיכון ממשי של עוברי הדרך.

יוער כי נסיבות המקרה היו חמורות בהרבה מאלו שלפנינו וכללו נסיעה ברכב ללא רשות הבעלים, כניסה שלא כדין לשטחי ישראל, פגיעות רבות ברכוש, הפחדת נהג מונית והתנגדות לניסיון השוטרים לאזקו.

רע"פ 1454/14 **ראדי אבו סנד נ' מדינת ישראל**, מדובר היה בבקשת רשות ערעור לאחר שהמבקש הורשע, ע"פ הודאתו, בעבירות נהיגה בפזיזות והכשלת שוטר, ובית משפט השלום גזר עליו קנס בסך 3,000 ₪, 364 ימי פסילת רישיון, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. ערעור שהגישה המשיבה על קולת העונש התקבל, ובית משפט המחוזי הוסיף לעונש 5 חודשי מאסר בפועל בקובעו כי במקרים כגון עניינו של המשיב, עם עבר תעבורתי ופלילי, מתחם הענישה נע בין 3 ל-24 חודשי מאסר בפועל וכי העונש שהטילה הערכאה הדינית אינו הולם את חומרת המעשים. בית המשפט

העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים:

רעפ 4880/14 **אברהים עבד אלהאדי נ' מדינת ישראל**, כתב האישום כלל 5 אישומים, שעיקרם הוא בכך שהנאשם מכר סם מסוג חשיש, במספר הזדמנויות, וכן החזיק חשיש במשקל 15.43 גרם. הנאשם הורשע על פי הודאתו בתשע עבירות של החזקת סם שלא כדין ותשע עבירות של סחר בסם מסוכן. בית משפט השלום השית על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרו, 15 חודשי מאסר על תנאי וחילוט רכבו. ערעור שהוגש על ידי המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי השית על המבקש 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי, חילוט רכבו של המבקש ו-12 חודשי פסילת רשיון נהיגה בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי הערכאה הדיונית לא נתנה את המשקל הראוי לחומרת העבירות ולעוצמת הפגיעה בערך החברתי המוגן וכי האינטרס הציבורי מחייב החמרה בעונשו של המבקש. בקשת רשות הערעור נדחתה.

עפג 22744-03-15 (מחוזי ת"א) **אייל צבי פלג נ' מדינת ישראל**, כתב האישום כלל 10 אישומים של סחר בסם. כל אחד מהם כלל מספר מכירות הנעות בין גרם אחד לבין 10.5 גרם סם. בית משפט השלום השית על הנאשם שנתיים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וחילוט הכסף שנתפס. הנאשם ערער על חומרת העונש. בית המשפט המחוזי, לאחר שהתרשם מתסקיריו החיוביים של הנאשם והאפשרות האמיתית לשיקומו, קיבל את הערעור והפחית את עונשו של הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי הענישה נשארו בעינם.

ד.3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

הנאשם נהג במונית כשבחזקתו רישיון נהיגה זמני מזויף, באופן נמהר ורשלני, כשהוא נמלט מגורמי אכיפת החוק, תוך סיכון משמעותי של משתמשי הדרך.

הנאשם זייף את רשיון הנהיגה ובאמצעותו נתקבל לעבוד בתחנת המוניות, ומשנדרש לעצור על ידי המשטרה החל במנוסה.

הנאשם במעשיו פגע בקשת רחבה של ערכים מוגנים, ובכללם - שלומו וביטחונו של הציבור, חירותו של אדם לילך בטוח ברחובות עירו, שלטון החוק ומוראו ובשלומם וביטחונם של אנשי אכיפת החוק.

בחזקתו של הנאשם נתפסו סמים מסוכנים, כמו 8 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, 7.14 גרם נטו של סם מסוכן מסוג חשיש, יחידה אחת של סם מסוכן מסוג AMB-5F (שהינו נגזרת של הסם המסוכן אינדזול קרבוקסאמיד) ו-1.5 גרם נטו של סם מסוכן מסוג בופרנורפין.

הנאשם החזיק בסם MDMA שלא לצריכתו העצמית, ובשאר הסמים המסוכנים - לצריכתו העצמית. בעבירות אלה יש כדי לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות ציבור המשתמשים בסם.

ד.4. מתחם העונש ההולם:

עמוד 5

בשים לב לעקרון ההלימה, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות במקרה דנן, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט לעיל, אני קובע, כי מתחם העונש ההולם באשר לאישום הראשון נע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם לאישום השני, כשעסקין בסמים מסוכנים במשקל של גרמים בודדים, הוא בין עבודות שירות לבין מאסר בפועל של 10 חודשים.

בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין, נראה לי כי ראוי לגזור בנסיבות העניין עונש כולל לכל האירועים המפורטים בכתב האישום המתוקן.

ד.5. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

משקבעתי את מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

מדובר בנאשם, בן 34 שנים, נשוי ואב לשתי פעוטות, תאומות בנות שנה, מתגורר עם משפחתו בלוד ולדבריו מזה 4 חודשים עובד כסדרן בתחנת מוניות בלוד.

אביו של הנאשם נרצח לפני 5 שנים במהלך סכסוך בין משפחות. אמו, בשנות החמישים לחייה, עובדת בעבודות ניקיון.

מעיון בגיליון רישומו התעברותי (ת2) עולה כי לחובתו 31 עבירות תעבורה, החל משנת 2002 בגין נדון לעונשי מאסר מותנים, קנסות, פסילות על תנאי ותקופות ממושכות של פסילת רשיון בפועל. העבירות כוללות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה תחת השפעת סמים ועבירות נוספות שמהותן סיכון שלומם של משתמשים בדרך.

לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בעבירה של סיוע ליצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים, לפי סעיף 13+19 א לפקודה וסעיף 31ב לחוק העונשין, בגינה נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס (מחוזי ת"א, ת"פ 24245-9-2010, מיום 4.4.2011). (ת1)

הנאשם מייחס התנהגותו למשבר הרגשי והכלכלי בו היה מצוי באותה עת, לרבות שימוש בסמים וחובות בגין הלוואות כספים שנטל מהשוק האפור. לדבריו, זייף את רשיון הנהיגה כדי שיכול לעבוד כנהג מונית ונמלט מהשוטרים מחשש שייתפס.

השימוש בסמים החל לאחר שהתמודד עם אירועי חיים קשים, רצח אביו ובעיות פוריות. בהמשך חלה החרפה באופי השימוש כשגיל 32 החל להשתמש בסמי פיצוציות.

הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בכך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם כיום מגלה תפקוד תעסוקתי ומשפחתי תקין ללא שימוש בסמים לאחר שעבר טיפול גמילה במרכז פרטי בירושלים. הנאשם הביע מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות בלוד, אך לא הגיע למסגרת הטיפולית ולבדיקות שתן להן זומן.

ה. סוף דבר:

לאחר ששקלתי טיעוני ב"כ הצדדים הנכבדים מצאתי לגזור על הנאשם, בגין העבירות כולן, את העונשים הבאים:

1. 20 חודשי מאסר מתוכם 12 חודשים לריצוי בפועל בניכוי תקופת מעצרו (מיום 02.03.15 ועד 06.03.15) והיתרה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, סעיף 275 לחוק העונשין, סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, ועבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

הנאשם יחל ריצוי עונש המאסר ביום 24.07.16, בו יתייצב במתקן כליאה ניצן, עד השעה 12:00.

תנאי השחרור בהם שווה הנאשם יוותרו במלוא תוקפם עד תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל.

2. נוכח מצבו כלכלי-אישי הנני גוזר על הנאשם קנס כספי סמלי בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד יום 1.1.2017.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המוצגים בתיק - יושמדו (סמים).

ניתן והודע היום, 04.07.16, במעמד הצדדים.

דוד רוזן, שופט